

plane z veselim obrazom pokoncu, gre iz skednja, in čez nekaj trenutkov je petelin trepetal v njegovih rokah in togotno bil s perutnicami. Jerom se je zadovoljno režal, tiščal petelina in hitro šel po vrtu, da pride prej iz vasi. Čez pol ure je bil v Pusti Dragi in je meštil s Čampljem za petelina. Čampelj je bil poleg krčmarja, majhnega kmeta, tudi prekupec za vse. Marsikaj bi se bilo našlo pod njegovo streho, kar se je izgubilo kakemu kmetu. Mnoga kokoš ali petelin, ki ga je imela na vesti lisica, zadavljen je bil v Pusti Dragi, ali je pa od tam potoval na kolih ali na hrbtu v Ljubljano ali v Trst. In iz tega vzroka so pošteni Krajinčanje črtili Čamplja.

Jerom ni dobil za petelina nobenega božjaka, nekoliko žganega mu je obljubil Čampelj zanj in bokal bovleške pijače, katero more samo rojeni Krájinčan piti. Za petelina je popival Jerom vse popoldne. — Čampelj ga je hvalil, da dela prav, ker se ne mara podati domačim; tako je še bolj kuril poleglim strastem, katere je itak budila pijača.

Prihodnjega jutra je bil Trznarjev pokop. Navzlic delavniku je spremilo mnogo pogrebcev blagega pokojnika na zadnji zemeljski poti. Na vseh obrazih se je kazala globoka resnost, nevsakdanja zamišljenost, in mnogemu je zvenel v ušesih rek: Danes meni, jutri tebi. Marsikateri sosed je premišljal, kako bode odslej pri Trznarju; vseh pogrebcev oči pa so uhajale zlasti na Jeroma, ki je ravnodušno in brezskrbno korakal za krsto; poznali so ga dobro in prosili Boga, da ne bi imeli takih otrôk.

Svetokriški zvonovi so pa peli otožno, kakor bi čutili vso bol, ki jo je trpela žena in mati.

Ko so grmele trde prstene grude na krsto, da je votlo bobnela, porosilo se je marsikatero oko in marsikatera usta so šepetala molitvico za pokojnika.

Jedini sin Jerom ni potočil solze, ni molil, brezčutno je zrl tugujočo mater, brata in sestro in je odšel prvi s pokopališča.

Ljudje so se pa ozirali nevoljni za njim — in pristudil se jim je takrat, močno pristudil.

(Dalje.)

Naša pesem.

Čuloder zlato solnce hodi,
Pesmi pevajo povsodi,
Mesto belo, trg in vas
Gane zvočne pesmi glas:
A lepše, kot je naša pesem,
Nikjer, nikjer še slišal nesem.

Peva Švicar po planinah
Jasno v jasnih visočinah,
Jeka pesem od pečin
Prosto, kot je Švice gin:
Res lepa je planinska pesem,
A čul od naše lepše nesem.

Čul lombardsko petje glasno
V divnih spevih, milo, jasno,
Ker domovje njih lepó
Vnema k petju jih samó:
A lepše pesmi slišal nesem,
Kot naša je slovenska pesem.

Tudi Oger pesmi poje
In slavi junake svoje
In opeva kras gorá,
Pust tihoto, šum vodá:
A lepše, kot je naša pesem,
Pri Ogrih slišal peti nesem.

Le ob Kolpi, Krki, Savi,
Le ob Soči, Muri, Dravi,
Čuješ milo pesem vprek,
Naših dedov sladki jek:
Gotovo: kot je naša pesem,
Nikjer, nikjer je slišal nesem.

Ant. Hribar.